ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου **1942** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **260**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 1857. Περὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου κλπ. 1

Ν. Δ. 1858. Περὶ αὐξήσεως φόρου ἐκμισθώσεως μεταλλείων ὀρυκτῶν καυσίμων. 2

Ν. Δ. 1859. Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐξερχομένων τῆς ἕδρας των καὶ μετατιθεμένων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, διατάξεων. 3

Ν. Δ. 1860. Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 19)23 Ἰουλίου 1941 Καν. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖα κείμενα τῶν διατάξεων τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 434)1937, 1953)1939, 2182)1940 καὶ 2532)1940 «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν Νομ. Διαταγμάτων 481 καὶ 802 τοῦ ἔτους 1941, καὶ ἄλλων διατάξεων. 4

Ν. Δ. 1861. Περὶ διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν γραφέων β' τάξεως. 5

Ν. Δ. 1862. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12)1941 Ν. Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ σήματος ἀναπήρων πολέμου». 6

Ν. Δ. 1863. Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1504)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου ἐπιδόματος εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστὰς κλπ.» 7

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν παρὰ τοῖς Ἐφετείοις καὶ Πρωτοδικείοις τοῦ Κράτους. 8

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 285 ἐδάφιον 1 στοιχ. β' τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας Δημοτικοῦ φόρου εἰς τὴν Κοινότητα Πωγωνιανῆς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων. 9

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐγγυήσεως τῶν ἱδρυθησομένων καὶ ἐγκατασταθησομένων ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν ..10

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1857)1942.

Περὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων»· ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὑπαλλήλους Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἀποσπωμένους ἢ ἐν ἀποσπάσει διατελοῦντας εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον καὶ τὴν Πανεπιστημιακὴν Βιβλιοθήκην δὲν ἐφαρμόζονται καὶ δὲν ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 1786)1942 ἀφ' ἧς τοῦτο ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ὅπερ εἶναι συνταχτικοῦ περιεχομένου καὶ χαρακτῆρος, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1858)1942.

Περὶ αὐξήσεως φόρου ἐκμισθώσεως μεταλλείων ὀρυκτῶν καυσίμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Προκειμένου περὶ ἐκμισθώσεως μεταλλείων ὀρυκτῶν καυσίμων ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ μεταλλευτικοῦ Κώδικος προβλεπόμενος φόρος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ μισθώματος ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1942 ὡς ἀκολούθως.

Α'. Ἐφ' ὅσον τὸ μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500.000 δραχμὰς ἐτησίως ὁ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ καταβλητέος φόρος ἐτησίως ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν 15 ο]ο ἐπὶ τοῦ μισθώματος ἐὰν ὅμως τὸ μίσθωμα ὑπερβαίνει τὰς 500.000 ἐτησίως, ὁ καταβλητέος φόρος αὐξάνεται προοδευτικῶς κατὰ τὴν κάτωθι κλίμακα, ἐκπίπτεται δὲ ἐκ τῆς εἰς τὸν φόρον καθαρῶν προσόδων καὶ τὸν συνθετικὸν φόρον ὑποβαλλομένης προσόδου.

Κλιμάκιον μισθώματος	Φορ)κὸς συντελεστὴς	Φόρος Κλιμ.	Ὁλικὸν μίσθωμα	Σύνολον φόρου
500.000	15	75.000	500.000	75.000
1.000.000	20	200.000	1.500.000	275.000
1.000.000	25	250.000	2.500.000	525.000
2.000.000	35	700.000	4.500.000	1.225.000

Β'. Ἐκ τοῦ ἐτησίως προκύπτοντος συνολικοῦ ποσοῦ ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ μισθώματος μεταλλείων ὀρυκτῶν καυσίμων ἐν γένει, τὸ ἓν δεύτερον ἐπὶ τοῦ μισθώματος ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ Ταμεῖον Μεταλλευτῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν συντάξεων τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου.

Γ'. Ἡ πρόσθετος κράτησις ἐκ 40 ο/ο ὑπὲρ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ὡς ἄνω φόρου ἐπὶ τοῦ μισθώματος μεταλλείων καταργεῖται.

Δ'. Ἐπίσης καταργεῖται ὁ αὐτὸς πρόσθετος φόρος ὑπὲρ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατ' ἄρθρ. 25 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος τέλους μεταβιβάσεως, ἐκμισθώσεως κλπ. μεταλλείου ἐν γένει· ἀντὶ δὲ τοῦ προσθέτου τούτου φόρου αὐξάνεται τὸ ποσοστὸν τοῦ τέλους τούτου εἰς 15 ο/ο.

Ε'. Μετὰ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένου τέλους ἐπὶ μεταβιβάσεως, ἐκμισθώσεως κλπ. μεταλλείων ἐν γένει ὡς καὶ μετὰ τοῦ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν μεταλλείων καταβαλλομένου στρεμματικοῦ φόρου, συνεισπράττονται καὶ οἱ ὀφειλόμενοι τυχὸν τόκοι ὑπερημερίας καὶ πρόσθετοι φόροι ἀφ' ἧς κατέστη ἀπαιτητὴ ἡ καταβολὴ τοῦ ὡς ἄνω τέλους ἢ στρεμματικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 2.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 29-9-41 Διατάγματος τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 11 τοῦ Ν. Δ. 456)1941 καὶ ὁ τοῦ Ν. Δ. 894)1941 ὑποχρεώων μεταβολῶν ὑπὲρ τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμοῦ λιγνίτου, αὗται βεβαιοῦνται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ εἰσπράττονται παρὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως Δημ. εσοδων. Τὰ ποσὰ ταῦτα ἅμα τῇ εἰσπράξει των κατατιθενται ὑπὸ τῶν οἰκείων Ταμείων εἰς πίστωσιν τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Λογαριασμοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ σχετικὴ βεβαιωσις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 894)1941 ἐπιβαλλομένη δι' ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ παρακράτησις ἐπὶ τοῦ διατιθεμένου ὑπὸ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῶν λιγνιτορυχείων λιγνίτου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς βελτιώσεως τῆς λιγνιτοπαραγωγῆς ἀναστέλλεται διὰ χρονικὸν διάστημα δύο ἐτῶν, δυναμένου νὰ παραταθῇ ἔτι δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς καυσίμων. Τὰ μέχρι σήμερον καταβληθέντα ὑπὸ τῶν ὑποχρέων ποσὰ εἰς τὸν εἰδικὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Λογαριασμὸς βελτιώσεως λιγνιτοπαραγωγῆς» ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς δικαιούχους κατόπιν αἰτήσεως των πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Καυσίμων τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ
Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Δ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Θεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1859)1942.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐξερχομένων τῆς ἕδρας των καὶ μετατιθεμένων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν.Δ. «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν κλπ.» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Πολιτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐξερχόμενοι τῆς ἕδρας των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας εἰς ἀκτῖνα μέχρι 20 χιλιομέτρων ἢ προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν ἐδρευουσῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἕως Διοικήσεως Πρωτευούσης εἰς ἀκτῖνα μέχρι 25 χιλιομέτρων καὶ ἐπιστρέφοντες αὐθημερὸν εἰς τὴν ἕδραν των, δὲν δικαιοῦνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἕδρας.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπάλληλοι, διανυκτερεύοντες ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς ὑπηρεσίας των δικαιοῦνται πλήρους ἀποζημιώσεως, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκτὸς ἕδρας παραμονῆς των. Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, ὑπέχοντος εὐθύνην διὰ τὴν μὴ πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης κατὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἡμερολογίων τῶν ὁδοιπορικῶν, ἡ διανυκτερεύσις ἐκτὸς τῆς ἕδρας δὲν ἦτο ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος, διότι ἡ ἐπάνοδος τοῦ ὑπαλλήλου ἠδύνατο εἴτε λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως, εἴτε λόγῳ ὑπαρχόντων συγκοινωνιακῶν μέσων, νὰ συντελεσθῇ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν ἕδραν του ἄνευ ζημίας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

1. Πολιτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐξερχόμενοι τῆς ἕδρας των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας εἰς ἀκτῖνα πέραν τῶν 20 χιλιομέτρων ἢ προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν ἐδρευουσῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἕως Διοικήσεως Πρωτευούσης εἰς ἀκτῖνα πέραν τῶν 25 χιλιομέτρων καὶ ἐπιστρέφοντες αὐθημερὸν εἰς τὴν ἕδραν των, δικαιοῦνται τοῦ ἑνὸς τρίτου 1)3 τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἕδρας.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπάλληλοι, διανυκτερεύοντες ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς ὑπηρεσίας των, δικαιοῦνται πλήρους ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκτὸς ἕδρας παραμονῆς των. Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐὰν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, ὑπέχοντος εὐθύνην διὰ τὴν μὴ πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης κατὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἡμερολογίων τῶν ὁδοιπορικῶν, ἡ διανυκτέρευσις ἐκτὸς τῆς ἕδρας δὲν ἦτο ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος, διότι ἡ ἐπάνοδος τοῦ ὑπαλλήλου ἠδύνατο εἴτε λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως, εἴτε λόγῳ ὑπαρχόντων συγκοινωνιακῶν μέσων, νὰ συντελεσθῇ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν ἕδραν του ἄνευ ζημίας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.

1. Πολιτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐξερχόμενοι τῆς ἕδρας των δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται ἡμερησίας ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως διὰ τὸ πέραν τοῦ διμήνου χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἦλθον παραμείνῃ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ διμήνου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.

2. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους δημόσιοι ὑπάλληλοι μετακινούμενοι δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ διμήνου ἐκ τῆς ἕδρας τῆς ὑποσωρινῆς των κατὰ τ' ἀνωτέρω τοποθετήσεως, οὐδεμιᾶς δικαιοῦνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, μετακινούμενοι δὲ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ διμήνου δι

καιοῦνται τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ὁριζομένης τοιαύτης.

3. Διὰ τοὺς εἰς ἐργασίας ὑπαίθρου ἐργαζομένους δημοσίους ὑπαλλήλους εἰς περιπτώσεις παραμονῆς τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ ἔργου, δύναται ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις νὰ χορηγῆται καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τοῦ διμήνου καθοριζόμενον διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται καὶ τὸ ποσὸν τῆς χορηγητέας ἡμερησίας ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 880)1941 προβλεπομένη ἡμερησία ἀποζημίωσις, δύναται δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρέχηται καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τῶν ἓξ ἡμερῶν καὶ μέχρις ἑνὸς τὸ πολὺ μηνός, ἐφόσον ἔλαβε χώραν διακοπὴ τοῦ ταξειδίου τοῦ μετατιθεμένου ὑπαλλήλου ὀφειλομένη εἰς ἀνωτέραν βίαν.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ ὑπὸ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ Δ)τος τῆς 22)6)1934 «περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν μετακινουμένων λόγῳ ὑπηρεσίας πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» ὡς αὗται ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 880)1941 προβλεπόμεναι δαπάναι ἐνδιαμέσων μεταφορῶν τῆς οἰκοσκευῆς τῶν μετατιθεμένων ὑπαλλήλων καὶ ἔξοδα συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν ὁρίζονται δι' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων εἰς δραχμὰς πέντε δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον βάρους τοῦ ἀντικειμένου τῆς οἰκοσκευῆς, ἐὰν δὲ τὸ βάρος ταύτης ὑπερβαίνει τὰ χίλια χιλιόγραμμα εἰς δραχμὰς τρεῖς δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον πέραν τῶν χιλίων.

2. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν δύναται νὰ μεταβάλληται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 6.

Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 800)1941 προβλεπομένων ἐξόδων συσκευασίας καὶ οἰκοσκευῆς τῶν μετατιθεμένων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐνδιαμέσων δαπανῶν μεταφορᾶς ταύτης ἀπαιτεῖται βεβαίωσις τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν ἢ λιμενικῶν ἀρχῶν ἐμφαίνουσα τὸ βάρος τῆς οἰκοσκευῆς τούτων.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βεβαίωσις δὲν ἀπαιτεῖται ἐφ' ὅσον τὸ βάρος τῆς οἰκοσκευῆς τοῦ μετατιθεμένου ὑπαλλήλου ἀποδεικνύεται διὰ φορτωτικῶν σιδηροδρομικῶν ἢ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν ἢ τῶν κατὰ τόπους ἑδρευόντων ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας πρακτορείων αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 7.

Μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑφυπουργοί, Γενικοὶ Διοικηταί, καὶ Ἐπίτροποι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξερχόμενοι τῆς ἕδρας των δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 880)1941 προβλεπομένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, τῆς ἡμερησίας αὐτῶν ἀποζημιώσεως, καθοριζομένης δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 8.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ λειτουργοὶ ἐν γένει διατασσόμενοι πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἀποκλειστικῆς ἁρμοδιότητος Νομικῶν Προσώπων, ἢ Ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων, Εἰδικῶν Λογαριασμῶν καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν Δημοσίου χαρακτῆρος, Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως ἢ ἐξόδων κινήσεως εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῶν καθοριζομένων διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 9.

Εἰρηνοδῖκαι ἐξερχόμενοι τῆς ἕδρας των ἵνα μετάσχωσι ὡς μέλη τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας Διοικητικῶν Δικαστηρίων καθορισμοῦ ὁδίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934 «περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως κλπ.» ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη. Ἡ ἡμερησία αὕτη ἀποζημίωσις δὲν ὑπάγεται εἰς τοὺς περιορισμοὺς τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου 6236.

Ἄρθρον 10.

1. Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Αὐγούστου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

---

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1860)1942.

Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 19)23 Ἰουλίου 1941 Καν. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 434)1937, 1933)1939, 2182)1940 καὶ 2532)1940 «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν Νομ. Διαταγμάτων 481 καὶ 602 τοῦ ἔτους 1941, καὶ ἄλλων διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 53 τοῦ ἀπὸ 19)23 Ἰουλίου 1941 Καν. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Ἀναγκ. Νόμων 434)1937, 1933)1939, 2182)1940 καὶ 2532)1940 «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους», ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 481 τῆς 11)17 Σεπτεμβρίου 1941, ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Δικαιώματα ἀμίσθων ὑποθηκοφυλάκων.

1. Οἱ ἄμισθοι ὑποθηκοφύλακες λαμβάνουσι παρὰ τῶν αἰτούντων ἐγγραφὴν εἰς τὰ βιβλία: α) διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν ὑποθήκης, κατασχέσεως ἢ προσημειώσεως μέχρι μὲν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) συμπεριλαμβανομένων δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι (120), διὰ πᾶσαν δὲ πέραν τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν ποσότητα ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμὰς τεσσαρά-

κοντα (40). Οὐδέποτε ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ὑποθηκοφύλακος δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς ὀκτακοσίας τεσσαράκοντα (840) (ἀντιστοιχούσας κατὰ τὸν ἄνω ὑπολογισμὸν εἰς ἀξίαν ὑποθήκης κλπ. ἐκ δραχμῶν 200.000), οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀξία τῆς ὑποθήκης, β) ἐπὶ ἀξίας δὲ ἀνωτέρας τῶν δραχμῶν 200.000 ὁρίζεται δικαίωμα ἐκ δραχμῶν τριάκοντα δι' ἑκάστην πέραν τῶν 200.000 δραχμῶν ποσότητα ἀξίας ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) εἰσπραττομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἐπικολλήσεως κινητοῦ ἐπισήματος εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 4 βιβλίον, γ) διὰ πᾶσαν ἐξάλειψιν ὑποθήκης, προσημειώσεως ἢ κατασχέσεως ἢ ἀναγγελίας, τροπὴν προσημειώσεως εἰς ὑποθήκην, σημείωσιν ἐκχωρήσεως ἢ πᾶσαν σημείωσιν δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι (120), δ) διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ἀπαγορεύσεως ἢ σημειώσεως, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 64 καὶ 74 τοῦ Νόμου περὶ ὑποθηκῶν δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι (120), ε) διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ἢ σημείωσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν διεκδικήσεων, κατὰ τοὺς κειμένους σχετικοὺς νόμους δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι (120).

2. Ὅταν διὰ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν γίνεται, συνάμει τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρων τίτλων συγχρόνως παρὰ τῷ αὐτῷ ἀμίσθῳ ὑποθηκοφυλακείῳ ἐγγραφὴ ὑποθήκης, προσημειώσεως, κατασχέσεως, τροπὴ προσημειώσεως εἰς ὑποθήκην, σημείωσις, ἐκχώρησις ἢ πᾶσα ἄλλη καταχώρησις ἐπὶ πολλῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἢ πλείονας συνοφειλέτας ἢ ἐγγυητάς, εἰσπράττονται δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλέον τοῦ ἑνὸς κτημάτων δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40). Ὅταν ὅμως ἐγγράφηται ἐκ νέου ὑποθήκη ἢ προσημείωσις πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως δι' ἣν ἐνεγράφη ἤδη ἑτέρα ὑποθήκη ἢ προσημείωσις ἐπὶ ἑτέρων κτημάτων κατὰ τῶν ὡς εἴρηται, προσώπων, ἢ γίνηται ἐπανάληψις τῆς ἤδη ἐγγραφείσης, συνάμει τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρων τίτλων ἐν τῷ αὐτῷ ἀμίσθῳ ὑποθηκοφυλακείῳ τότε εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ ἀμίσθου μόνον ὑποθηκοφύλακος πάγιον δικαίωμα ἐγγραφῆς ἐκ δραχμῶν τριακοσίων (300).

3. Ἐὰν ἡ ἐγγραφὴ μέλλῃ νὰ γίνῃ εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς ἄμισθα ὑποθηκοφυλακεῖα, τότε ὑπὸ τοῦ πρώτου μὲν ἐκ τούτων ἐνεργοῦντος τὴν ἐγγραφὴν εἰσπράττονται τὰ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπρακτέα κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαιώματα, ὑπὸ δὲ τῶν λοιπῶν, εἰς οὓς προσάγεται βεβαίωσις ἐφ' ἁπλοῦ περὶ τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ πρώτου εἰσπράξεως τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἀνηκόντων, εἰσπράττονται μόνον τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα».

Ἄρθρον 2

Τὸ ἄρθρον 54 τοῦ αὐτοῦ Καν. Δ)τος, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 481 τῆς 11)17 Σεπτεμβρίου 1941, ἀντικαθίσταται οὕτω :

«1. Διὰ πᾶσαν μεταγραφὴν καταβάλλονται εἰς τὸν ἄμισθον ὑποθηκοφύλακα ἐπὶ ἀξίας μὲν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου ἢ ἐμπραγμάτου δικαιώματος μέχρις δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) συμπεριλαμβανομένων δραχμαὶ ἑκατὸν εἴκοσιν (120), ἐπὶ ἀξίας δὲ μείζονος δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40) διὰ πᾶν πέραν τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν ποσὸν ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000). Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει τὸ δικαίωμα τοῦ ἀμίσθου ὑποθηκοφύλακος δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς ὀκτακοσίας τεσσαράκοντα (840) (ἀντιστοιχούσας κατὰ τὸν ἄνω ὑπολογισμὸν εἰς ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου ἐκ δρ. 200.000), οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀξία τοῦ ἀκινήτου, ἢ ἐμπραγμάτου δικαιώματος. Ἐπὶ ἀποσβέσεως ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων (πλὴν τῆς ὑποθήκης) καταβάλλεται εἰς τὸν ἄμισθον ὑποθηκοφύλακα τὸ ἥμισυ τῶν ἄνω δικαιωμάτων.

2. Ἐπὶ ἀξίας ἀκινήτου ἢ ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἀνωτέρας τῶν 200.000 δραχμῶν ὁρίζεται δικαίωμα ἐκ δραχμῶν τριάκοντα (30) δι' ἑκάστην πέραν τῶν 200.000 δραχμῶν ποσότητα ἀξίας ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) εἰσπραττομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, δι' ἐπικολλήσεως κινητοῦ ἐπισήματος εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 4 βιβλίον».

Ἄρθρον 3

Τὸ ἄρθρον 55 τοῦ αὐτοῦ Καν. Διατάγματος, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 481 τῆς 11)17 Σεπτεμβρίου 1941, ἀντικαθίστανται οὕτω:

«1. Οἱ ἄμισθοι ὑποθηκοφύλακες διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα ἢ πιστοποιητικὰ δικαιοῦνται εἰς γραφικὰ δικαιώματα δραχμῶν ἑκατὸν (100) δι' ἕκαστον φύλλον, ἐκτὸς τῶν πιστοποιητικῶν κωφιότητος, βαρῶν καὶ ἐξηλειμμένων βαρῶν, ἐκδιδομένων κεχωρισμένως δι' ἕκαστον τίτλον δι' ἃ δικαιοῦνται δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150) δι' ἕκαστον φύλλον.

2. Ἐὰν τὸ πιστοποιητικὸν ἀφορᾷ εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς κτήματα, εἰσπράττεται πρόσθετον δικαίωμα δραχμῶν εἴκοσι πέντε (25) δι' ἕκαστον τῶν πλέον τοῦ ἑνὸς κτημάτων».

Ἄρθρον 4

Τὸ ἄρθρον 57 τοῦ αὐτοῦ Καν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Δικαιώματα ἐν τοῖς ἐμμίσθοις ὑποθηκοφυλακείοις εἰσπρατόμενα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

1. Ἐν τοῖς ἐμμίσθοις ὑποθηκοφυλακείοις ἀνεξαρτήτως τῶν νομίμων τελῶν χαρτοσήμου εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἐπικολλήσεως κινητοῦ ἐπισήματος δικαιώματα ὡς ἑξῆς:

α) Διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν ὑποθήκης, κατασχέσεως ἢ προσημειώσεως μέχρι μὲν τοῦ ποσοῦ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) συμπεριλαμβανομένων δραχμαὶ ἑκατὸν εἴκοσι (120) διὰ πᾶσαν δὲ πέραν τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν ποσότητα ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40). Διὰ πᾶσαν δὲ πέραν τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν ποσότητα ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων δραχμαὶ τριάκοντα (30).

β) Διὰ πᾶσαν ἐξάλειψιν ὑποθήκης, προσημειώσεως, ἢ κατασχέσεως ἢ ἀναγγελίας, τροπὴν προσημειώσεως εἰς ὑποθήκην, σημείωσιν ἐκχωρήσεως ἢ πᾶσαν σημείωσιν δραχμαὶ ἑκατὸν εἴκοσιν (120).

γ) Διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ἀπαγορεύσεως ἢ σημειώσεως περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 64 καὶ 74 τοῦ νόμου περὶ ὑποθηκῶν δραχμαὶ ἑκατὸν εἴκοσιν (120).

δ) Διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ἢ σημείωσιν ἐν τῷ βιβλίῳ διεκδικήσεων κατὰ τὸν νόμον 4697 ὡς ἐτροποποιήθη δραχμαὶ ἑκατὸν εἴκοσιν (120).

ε) Διὰ πᾶσαν μεταγραφὴν ἐπὶ ἀξίας μὲν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου ἢ ἐμπραγμάτου δικαιώματος μέχρι δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) συμπεριλαμβανομένων δραχμαὶ ἑκατὸν εἴκοσιν (120). Ἐπὶ ἀξίας δὲ μείζονος, διὰ πᾶσαν πέραν τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν ποσὸν ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40), ἐπὶ ἀξίας δὲ μείζονος τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν διὰ πᾶν πέραν τούτων ποσὸν ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμαὶ τριάκοντα (30).

2. Ὅταν διὰ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν γίνεται συγχρόνως συνάμει τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρων τίτλων εἰς τὸ αὐτὸ ἔμμισθον ὑποθηκοφυλακεῖον ἐγγραφὴ ὑποθήκης, προσημειώσεως, κατασχέσεως, τροπὴ προσημειώσεως εἰς ὑποθήκην, σημείωσις, ἐκχώρησις, ἢ πᾶσα ἄλλη καταχώρησις ἐπὶ πολλῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν ἢ εἰς πλείονας συνοφειλέτας ἢ ἐγγυητάς, εἰσπράττονται δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλέον τοῦ ἑνὸς

κτημάτων δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40). Ὅταν ὅμως ἐγγράφηται νέα ὑποθήκη ἢ προσημείωσις πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως δι' ἣν ἐνεγράφη ἑτέρα ὑποθήκη ἢ προσημείωσις ἐπὶ ἑτέρων κτημάτων κατὰ τῶν ὡς εἴρηται προσώπων, ἢ γίνηται ἐπανάληψις τῆς ἤδη ἐγγραφείσης, δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρων τίτλων ἐν τῷ αὐτῷ ἐμμίσθῳ ὑποθηκοφυλακείῳ, τότε εἰσπράττεται πάγιον δικαίωμα ἐγγραφῆς ἐκ δραχμῶν τριακοσίων (300).

3. Ἐὰν ἐγγραφὴ ὑποθήκης ἢ κατασχέσεως ἢ προσημειώσεως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου ἢ συνοφειλέτου ἢ καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν, δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρων τίτλων, δέον νὰ γίνῃ, συγχρόνως, ἢ μή, εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς ἐμμίσθα Ὑποθηκοφυλακεῖα, τὰ δικαιώματα εἰσπράττονται ἅπαξ εἰς ἓν τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων, ἡ εἴσπραξις δὲ βεβαιοῦται διὰ πιστοποιητικοῦ ἐφ' ἁπλοῦ τοῦ εἰσπράξαντος Ὑποθηκοφύλακος πρὸς τοὺς ἄλλους ὑποθηκοφύλακας εἰς οὓς προσάγονται πρὸς ἐγγραφὴν αἱ σχετικαὶ πράξεις. Οἱ ἄλλοι οὗτοι ἐμμισθοὶ Ὑποθηκοφύλακες εἰσπράττουσι τεσσαρακοντάδραχμον μόνον δικαίωμα δι' ἕκαστον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν κτημάτων.

4. Ἐὰν ἡ ἐγγραφὴ μέλλῃ νὰ γίνῃ εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς ἐμμίσθα καὶ ἄμισθα Ὑποθηκοφυλακεῖα, τότε καταβάλλονται εἰς τοὺς ἀμίσθους μὲν ὑποθηκοφύλακας τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 53, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα δικαιώματα, εἰς ἕνα δὲ τῶν ἐμμίσθων τὸ τυχὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπρακτέον, κατὰ τὸ ἄρθρον 53 παράγρ. 1β ποσὸν πέραν τοῦ νομίμου ὁρίου τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀμίσθου καὶ ἐπὶ πλέον εἰς ἕκαστον τῶν ἐμμίσθων τεσσαρακοντάδραχμον δικαίωμα δι' ἕκαστον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τούτων κτημάτων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ἐν τέλει τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ Κων. Δ/γματος φράσις «ἐπὶ ἀμοιβῇ μέχρις ἑκατὸν (100) δραχμῶν ἡμερησίως» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐπὶ ἀμοιβῇ μέχρι 300 δραχμῶν ἡμερησίως».

2. Ὡσαύτως ἡ ἐν τέλει τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ αὐτοῦ Κανον. Δ/τος φράσις, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομ. Διατάγματος 481 τῆς 11/17 Σεπτεμβρίου 41, «καταβάλλεται πάγιον δικαίωμα ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα (50)» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καταβάλλεται πάγιον δικαίωμα δραχμῶν ἑκατὸν (100)».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ Κων. Διατάγματος προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται νὰ γίνῃ τοιαύτη εἰς οὐχὶ πλείονας τῶν δύο ὑποθηκικῶν περιφερειῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς περιφερείας τοῦ εἰδικοῦ Ὑποθηκοφυλακείου, μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς ὁλομελείας τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ αὐτοῦ Κανον. Διατάγματος προστίθεται ἐδάφιον ε' ἔχον οὕτω :

«ε'. Δύναται νὰ διορισθῇ εἰδικὸς ἄμισθος Ὑποθηκοφύλαξ, προκειμένου περὶ Ὑποθηκοφυλακείου ἑδρεύοντος ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ὁ ἔχων ὑπερδεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν θέσει ὑπογραμματέως καὶ ἄνω Πρωτοδικείου ἢ Εἰσαγγελίας μετ' ἀπολυτηρίου Γυμνασίου».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ αὐτοῦ Κων. Διατάγματος ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἐπὶ διανομῶν πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν μεταγραφὴν αὐτῶν, καταβάλλων δὲ πρὸς τοῦτο τὰ νόμιμα τέλη καὶ δικαιώματα μεταγραφῆς, ἅτινα ὑπολογίζονται ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν διανεμομένων κτημάτων καὶ οὐχὶ διὰ τὸ μερίδιον τοῦ αἰτοῦντος τὴν μεταγραφήν. Ὁ οὕτω καταβάλλων πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ποσοῦ τελῶν καὶ δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ ἐκ τῆς μεταγραφῆς τῆς διανομῆς ὠφελουμένου ἔχει δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐκ τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ μεριδίου ὅπερ περιέρχεται αὐτῷ λόγῳ τῆς μεταγραφείσης διανομῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Δύναται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης νὰ ἀπονεμηθῇ εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντας Εἰσηγητὰς εἰδικῶν ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων ὁ βαθμὸς καὶ μισθὸς τοῦ Ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου Β' τάξεως ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὑπερδεκαπενταετῆ συναλικὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς πενταετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Εἰσηγητοῦ ἢ τοὺς κεκτημένους πτυχίον Νομικῆς καὶ ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν καὶ πενταετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως α' τάξεως, εἰς δὲ τοὺς γραφεῖς α' τάξεως ὁ βαθμὸς καὶ μισθὸς τοῦ γραμματέως β' τάξεως ὑποθηκοφυλακείου, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὑπερεξαετῆ συνολικὴν ὑπηρεσίαν τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου ὑπαλλήλου.

2. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἀπονεμηθῇ ὁ βαθμὸς τοῦ Εἰσηγητοῦ εἰς τοὺς ἤδη ὑπηρετοῦντας γραμματεῖς α' τάξεως εἰδικῶν ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων λαμβάνοντας τὸν μισθὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ κατὰ τὸ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1934 Διάταγμα «περὶ ἀποδοχῶν πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» ἔχοντας ὑπερ εἰκοσιπενταετῆ συνολικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς δεκαετῆ ἐν τῷ βαθμῷ γραμματέως α' τάξεως.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὸν διορισμὸν καὶ ἀναδιορισμὸν τῶν ἀμίσθων ὑποθηκοφυλάκων δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1959/1939 «περὶ ἀδειῶν τῶν πολιτ. δημοσ. ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν» ἐφαρμοζομένων ἐφεξῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16 στοιχεῖον γ' τοῦ ἀπὸ 19/23 Ἰουλίου 1941 Κων. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 434/1937, 1933/1939, 2182/1940 καὶ 2532/1940 «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους».

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ἀν. Νόμου 434/1937 «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους» καὶ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2532/1940, κωδικοποιηθέντων διὰ τοῦ ἀπὸ 19/23 Ἰουλίου 1941 Κων. Διατάγματος, εἶναι ὅτι οἱ γραμματεῖς α' τάξεως τῶν ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Πειραιῶς ἐξακολουθοῦσι λαμβάνοντες τὸν ὃν πρότερον κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 12 Ἰανουαρίου 1934 «περὶ ἀποδοχῶν πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» ἐλάμβανον μισθόν, ὡς καὶ τὸ χορηγηθὲν αὐτοῖς ἔκτοτε ἐπίδομα εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν

τῷ βαθμῷ των, ἴσον τοὐτέστι πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς τοῦ μισθοῦ τῶν τούτου πρὸς τὸν μισθὸν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

---

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1861)1942.

Περὶ διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν γραφέων β' τάξεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθ. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ κεναὶ καὶ ἐφεξῆς κενούμεναι θέσεις δικαστικῶν γραφέων β' τάξεως πληροῦνται διὰ διορισμοῦ ἐκ τῶν ἐγόντων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 128)1936 Κωδ. Νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς Γραμματείας τῶν δικαστηρίων» νόμιμα προσόντα μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, παρ' ᾧ ἡ τῇ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελίᾳ ὑπάρχει κενὴ θέσις, ἢ τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου τῶν Πρωτοδικῶν, προκειμένου περὶ πληρώσεως τοιαύτης κενῆς θέσεως παρ' Εἰρηνοδικείῳ ἢ Πταισματοδικείῳ τῆς περιφερείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰς κενὰς θέσεις τῶν δικαστικῶν γραφέων β' τάξεως καταλαμβάνουν κατὰ σειρὰν ποοτιμήσεως: 1) οἱ ἀνάπηροι ἢ τραυματίαι τοῦ τελευταίου πολέμου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναπηρία ἢ τὸ τραῦμα δὲν κωλύουσι τούτους κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, 2) οἱ ὑπηρετήσαντες ἀποδεδειγμένως εἰς τὴν ζώνην τῶν πολέμων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἐπὶ δίμηνον τοὐλάχιστον, 3) θύματα πολέμου καὶ ἀδελφοὶ ἢ ἀδελφαὶ ἀναπήρων ἢ τραυματιῶν τοῦ αὐτοῦ πολέμου, τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ἀποδεικνυομένης διὰ τῆς ἀπονομῆς συντάξεως.

2. Ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως γραφέως β' τάξεως παρά τινι Δικαστηρίῳ ὁ προϊστάμενος τῆς γραμματείας αὐτοῦ καλεῖ τοὺς βουλομένους νὰ ὑποβάλωσι τὰς περὶ διορισμοῦ αἰτήσεις αὐτῶν, ἰδιοχείρως γραφομένας ἐντὸς προθεσμίας παρ' αὐτοῦ ὁριζομένης, οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 20 ἡμερῶν. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης συλλέγει οὗτος τὰς περὶ ἱκανότητος, ἤθους καὶ καταλληλότητος ἐν γένει χρησίμους πληροφορίας τῶν ὑποβαλόντων αἰτήσεις καὶ ὑποβάλλει ταύτας τῷ ἁρμοδίῳ εἰσαγγελεῖ, ὅστις διὰ προτάσεως αὐτοῦ, εἰδικῶς περὶ ἑνὸς ἑκάστου ἠτιολογημένης, εἰσάγει αὐτὰς εἰς τὸ ἁρμόδιον Συμβούλιον πρὸς γνωμοδότησιν. Τὸ Συμβούλιον ἐπιλέγει τοὺς διοριστέους κατ' ἀριθμὸν διπλάσιον τῶν κενῶν θέσεων, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ὁρίζον καὶ τὴν σειρὰν αὐτῶν, ἐν τοῦ οὕτω δὲ καταρτιζομένου πίνακος, διορίζονται κατὰ σειρὰν οἱ ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κριθησόμενοι ἱκανοί. Ἂν τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτήσῃ ὅτι οὐδεὶς τῶν ὑποβαλόντων αἰτήσεις ἔχῃ τὰ πρὸς διορισμὸν προσόντα ἢ οἱ διοριστέοι εἶναι ἐλάσσονες τῶν πρὸς συμπλήρωσιν θέσεων ἡ ἀνωτέρω διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται δι' ὅσας θέσεις δὲν ὑπάρχουσιν ἱκανοὶ πρὸς διορισμόν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 1476)1942 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ)τος ὑπ' ἀριθ. 845)1941 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως 1) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230 ἔτους 1941 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἐλέγχου περιουσιῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς πόθεν ἔσχες κλπ.», προστίθεται ἡ φράσις «καταργουμένης καὶ τῆς συσταθείσης βέσεως».

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

---

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1862)1942.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12)1941 Ν. Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ σήματος ἀναπήρων πολέμου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Νομοθ. Δ)τος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12)1941 Νομοθ. Δ)τος «περὶ καθορισμοῦ σήματος Ἀναπήρων Πολέμου» προστίθεται δεύτερον ἄρθρον ἔχον οὕτω:

«Ἄρθρον 2.

1. Τὸ σῆμα τοῦτο δικαιοῦνται νὰ φέρωσι τὰ μέλη τῶν Συνδέσμων Ἀναπήρων Ἀξιωματικῶν καὶ Ὁπλιτῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ σχετικοῦ δελτίου ταυτότητος ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ὅσοι φέρει, χωρὶς νὰ δικαιοῦται, σῆμα Ἀναπήρου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἑνὸς ἔτους, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν βαρυτέρων ὅρων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

3. Αἱ ὑποθέσεις διὰ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω Διατάξεων εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ ἄνευ προανακρίσεως τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ δεκαὸ ἡμέρας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς μηνύσεως, ἢ τῆς ἐνάρξεως τῆς διώξεως.

4. Ἐν περιπτώσει καταδίκης διὰ παραβάσεις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν Νόμων ΓΩΠΗ' «περὶ μαστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς» καὶ Ν. Δ. τῆς 4ης Ἰουλίου 1933 «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ Νόμου 3782 «περὶ μετατροπῆς ποινῶν κλπ.» ὡς νῦν ἰσχύουσι».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1863)1942.

Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1504)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου ἐπιδόματος εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστὰς κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθ. Διατάγματος ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1504)42 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου ἐπιδόματος κλπ.», ὑπάγονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος του καὶ οἱ:

α) ὁπλῖται τῆς Ἀεροπορίας. καὶ

β) στρατιῶται τεχνῖται καὶ μουσικοί.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ Νομοθ. Διάταγμα 1504)42.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(8)

Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν παρὰ τοῖς Ἐφετείοις καὶ Πρωτοδικείοις τοῦ Κράτους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α) τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου ΑΦΝΔ' ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου 1814, β') τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 104, γ') τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 6415, δ') τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1069]1941 Ν.Δ. Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁρίζομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν παρὰ τοῖς Ἐφετείοις καὶ Πρωτοδικείοις τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀρξαμένην περίοδον ὡς ἑξῆς:

Α'.

Παρὰ τῷ	Ἐφετείῳ		Ἀθηνῶν τριάκοντα πέντε (5).
»	»	»	Ναυπλίου ὀκτὼ (8).
»	»	»	Πατρῶν ἐννέα (9).
»	»	»	Κερκύρας τέσσαρες (4).
»	»	»	Κρήτης πέντε (5).
»	»	»	Λαρίσσης πέντε (5).
»	»	»	Θεσσαλονίκης δέκα (10).
»	»	»	Αἰγαίου τέσσαρες (4).
»	»	»	Θράκης τέσσαρες (4).
»	»	»	Ἰωαννίνων τέσσαρες (4).

Β'.

Παρὰ τῷ	Πρωτοδικείῳ		Ἀθηνῶν ὀγδοήκοντα (80)
»	»	»	Πειραιῶς εἴκοσι τρεῖς (23).
»	»	»	Χαλκίδος πέντε (5).
»	»	»	Λεβαδείας τρεῖς (3).
»	»	»	Θηβῶν τρεῖς (3).
»	»	»	Λαμίας τέσσαρες (4).
»	»	»	Παρνασσίδος τρεῖς (3).
»	»	»	Εὐρυτανίας τρεῖς (3).
»	»	»	Ναυπλίου τέσσαρες (4).
»	»	»	Κορίνθου πέντε (5).
»	»	»	Τριπόλεως ὀκτὼ (8).
»	»	»	Καλαμῶν ἐννέα (9).
»	»	»	Κυπαρισσίας τέσσαρες (4).
»	»	»	Σπάρτης πέντε (5).
»	»	»	Γυθείου τρεῖς (3).
»	»	»	Πατρῶν δώδεκα (12).
»	»	»	Ἠλείας ἐννέα (9).
»	»	»	Μεσολογγίου τέσσαρες (4).
»	»	»	Ἀγρινίου πέντε (5).
»	»	»	Κεφαλληνίας τρεῖς (3).
»	»	»	Ζακύνθου τρεῖς (3).
»	»	»	Λευκάδος τρεῖς (3).
»	»	»	Καλαβρύτων τρεῖς (3)
»	»	»	Κερκύρας τρεῖς (3).
»	»	»	Ἰωαννίνων ἑπτὰ (7).
»	»	»	Πρεβέζης τρεῖς (3).
»	»	»	Ἄρτης τέσσαρες (4).
»	»	»	Λαρίσσης πέντε (5).
»	»	»	Τρικκάλων τέσσαρες (4).
»	»	»	Βόλου ἕξ (6).
»	»	»	Καρδίτσης τέσσαρες (4).
»	»	»	Κοζάνης τέσσαρες (4).
»	»	»	Γρεβενῶν τρεῖς (3).
»	»	»	Θεσσαλονίκης εἴκοσι (20).
»	»	»	Βερροίας τρεῖς (3).
»	»	»	Ἐδέσσης τρεῖς (3).
»	»	»	Φλωρίνης πέντε (5).
»	»	»	Καστορίας τρεῖς (3).

Παρὰ τῷ	Πρωτοδικείῳ	Σερρῶν τρεῖς (3).
»	»	Χαλκιδικῆς τρεῖς (3).
»	»	Σύρου τρεῖς (3).
»	»	Χίου τέσσαρες (4).
»	»	Σάμου πέντε (5).
»	»	Μυτιλήνης ἑπτὰ (7).
»	»	Χανίων ἕξ (6).
»	»	Ρεθύμνης τέσσαρες (4).
»	»	Ἡρακλείου ὀκτὼ (8).
»	»	Λασηθίου τρεῖς (3).
»	»	Ροδόπης τρεῖς (3).
»	»	Ἔβρου τέσσαρες (4).
»	»	Δράμας τρεῖς (3).
»	»	Καβάλλας τρεῖς (3).
»	»	Ξάνθης τρεῖς (3).

Αἱ ὑποθέσεις περὶ παύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Ἐφετείων Κερκύρας, Λαρίσσης, Αἰγαίου, Κρήτης, Θράκης καὶ Ἰωαννίνων τῶν ὁποίων ἡ συγκρότησις δὲν ἐξασφαλίζει τὸ νόμιμον ὅριον τῆς ὁλομελείας, παραπέμπονται εἰς πλησιέστερα Ἐφετεῖα ἤτοι τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας καὶ Ἰωαννίνων εἰς τὸ τῶν Πατρῶν, τῶν Ἐφετείων Αἰγαίου καὶ Κρήτης εἰς τὸ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἐφετείων Λαρίσσης καὶ Θράκης εἰς τὸ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(9)

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 285 ἐδάφιον 1 στοιχ. β΄ τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας Δημοτικοῦ φόρου εἰς τὴν Κοινότητα Πωγωνιανῆς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α΄) τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 154)39 «περὶ τρόπου ἐπιβολῆς φορολογιῶν κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Α. Ν. 2970)40 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 1547)39, β΄.) τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1465)1942 περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας καὶ γ΄.) τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 286 τοῦ κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 533)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας» προτάσει τῶν ἐπ' ἀμφοτέρων Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 10)29-3-42 ἀπόφασιν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος Πωγωνιανῆς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, δι' ἧς ψηφίζεται ἡ ἐπέκτασις καὶ εἰς τὴν Κοινότητα ταύτην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 285 ἐδάφιον 1 στοιχεῖον β΄ τοῦ κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας δημοτικῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων ἐν γένει προϊόντων τῶν μεταφερομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος ταύτης πρὸς κατανάλωσιν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων ἀποστελλομένων τοιούτων. Τῆς ἐπεκτεινομένης φορολογίας ἐξαιροῦνται τὰ σιγάρα καὶ σιγαρέττα (κλάσις 14 ε 5 καὶ 14 ε 6 τοῦ Δημοτικοῦ Δασμολογίου).

Τὸ παρὸν Διάταγμα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ

(10)

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐγγυήσεως τῶν ἱδρυθησομένων καὶ ἐγκατασταθησομένων ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νομοθ. Δ)τος ὑπ' ἀριθ. 324)1941 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἄρθρων 16, 22 καὶ 23 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 1023 «περὶ Ἰδιωτικῆς Ἐπιχειρήσεως Ἀσφαλίσεως», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας Ἰδιωτικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, (ὑπ' ἀριθ. 243 τῆς 30 Ἰουλίου 1942), ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐγγύησις ἑκάστης τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἱδρυθησομένων ἢ ἐγκατασταθησομένων ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν, ἀποτελεῖται τοὐλάχιστον ἐκ δέκα πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὁλοσχερῶς καταβεβλημένων, ἐφ' ὅσον αὕτη θέλει ἀσκήσει ἕνα μόνον κλάδον ἀσφαλείας, ἐκ τριάκοντα δὲ ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὁλοσχερῶς καταβεβλημένων διὰ πλείονας τοῦ ἑνὸς κλάδου ἀσφαλείας.

2. Αἱ ἤδη λειτουργοῦσαι ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι διέπονται ὑπὸ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κειμένων διατάξεων.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ